

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum
Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant**

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XXVII. In omnibus operibus tuis præcellens esto. Eccl. 33. 23.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

dinem, qualis est ista, celeriter vindicare necesse est.

III. Dicitur ejus consumasio futura in combustionem, castiganda scilicet igne infernali: hæc est enim poena proportionata terræ tantum in herbas malignas fecundæ, concrematio per ignem.

3. Considera, quanto igitur studio curandum sit, ut respondeas innumeris favoribus, quos DEUS suprate

continuo depluit, ut ad bene agendum te extimulet. Eoque magis, quia gratia accipit benedictionem à DEO etiam alio sensu, quatenus illum non vet ad eam quotidianis influxibus magis irrigandam, facitque, ut malis cet locupletare eam. Pl. 64. 9. ut contrario ingrata illum movet ad spendendum omnem fluxum gratiarum, facitque, ut jam non aqua sed flammæ pluat.

XXVII.

In omnibus operibus tuis præcellens esto. Eccl. 33. 23.

1. Considera ad id denique reduci omnem perfectionem tuam, ut facias, quæ sunt propria ejus Instituti, muneris, & gradus, in quo DEUS te posuit, sed in omnibus facias excellenter. *In omnibus operibus tuis præcellens esto.* Tu te nimis inflammari desiderio illarum actionum, quæ ad te non pertinent, & credis, si fores in illo alio statu, etiam te facturum res eximias, res præclaras, & ad insignem perventurum sanctitatem. Sed quis hoc tibi dixit? superbia tua. *Ne erigas oculos tuos ad opes, quas non potes habere. Prov. 21. 5.* Quia pro eo, ut alienas consequaris divitias, proprias amittes, à quibus interim oculos erigis. Qualia sunt illa opera, quæ DEUS certò à te requirit? sunt opera officij tui. Donec statuas in his, in operibus tuis, omnem tuam consumere diligentiam, illa alia etsi tam excelsa, ad quæ aspiras, non te facient san-

ctum, sed potiùs vel inquietum, & deceptum.

2. Considera sanctitatem non consistere in eo, ut facias opera excellentia, sed ut facias excellenter. Ut ait: *In omnibus operibus tuis præcellens esto.* Vides sanctitatem non in operibus quæri sed in operante. Sicut illa opera ignobilia, quæ tractas, sine trivialia, sunt tenuia, ne dubites, sufficiunt ad sanctitatem, modò sicut ad perfectionem summam, quæ ipsis convenire possit. Qualia demum fortitudinis exempla dedit celebris illa Mulier fortis appellata? Fortè in aciem processit ut Debora ad prosternendos Amatorum exercitus? Sisaram aliquando confixit cum Jachele; aut cum Juditha Holofernem jugulavit? si ritè ponderes, omnia ejus præclare gesta fuerunt in tractandâ colo: *Digiti ejus apprehenderunt fusum*: in lanâ & lino procurandis, in lampade per noctem

animandâ: *Lucerna ejus non extinguitur in nocte.* Et hoc tamen factis erat ad conferendam illi sanctitatem. Officium suum bene fecit, aut, ut melius loquar, fecit cum excellentiâ.

3. Considera hanc excellentiam non posse obtineri solo modo externo, qui in agendo servatur, etsi perfecto; opus est interno. Et ideo ad operandum excellenter procurare necesse est summam rectitudinem intentionis, dirigendo, quidquid facis, semper ad DEUM, ad majus placitum DEI, ad majorem gloriam DEI, infra hunc scopus alius nunquam designandus est. Omnes creati sumus propter DEUM: hic est finis noster: & ideo, cum itur contra hunc finem, opera sunt iniqua. Si non itur ad hunc finem, opera sunt inutilia. Num aliquando in magno navigio es versatus tempore in maliciâ? videris tunc navigantes vario occupari ludo, ad tedium pellendum. Quod si tamen ex his querat, quid faciant, omnes respondent: tempus perdimus. Quid ita? an non ludunt, cantant, confabulantur, piscantur? Ita sanè: sed tempus perdit, qui non semper ad finem tendit. Finis autem navigantis non est piscari, confabulari, cantare, sed ad portum tendere. O quantum sæpe temporis perdidisti in tot operibus à te factis, quia non omnia semper ad DEUM direxisti. Ea fecisti propter alios fines si non criminosos, saltem humanos. *Opera eorum opera inutilia.* H. 39. 6.

4. Considera, cum hoc modo a-

ctionem tuam direxisti, nondum esse acquiescendum. *Pracellens esto.* Ut excellentiorem reddas, unire oportet, sed cui? similibus operibus, quæ JESUS fecit. Ista profectò sunt, quæ illi dare pretium possunt. Nam quidquid demum per te agis: *omnes justitia tua quasi pannus menstruata.* Quantumcunque, de proprijs circumdes vestimentis, semper apparebis coram DEO non modò pannosus, sed & fordidus. Quid igitur facies? Comparebis sub pulchris JESU Christi indumentis. *Induimini Dominum JESUM Christum.* Non est JESUS ut Esau, quem malè habuit, quòd Jacob ejus se tunicâ vestiret. Summè hinc lætatur. Et tu interim quasi furtivè benedictionem rapis longè majorem illâ, quæ tibi contingeret. Nam ut primus Cælestis Pater per te senserit *Vestimentorum illius fragrantiam*, quæ aded pura est, aded perfecta, *sicut odor agri pleni*, aliud non spectat, brachijs collum stringit, tibi blanditur, te complectitur, & ob voluptatem, quam hinc capit, ut primogenitum te tractat, id est, longè magis te locupletat, quàm per te ipsum merebaris, *gratificas in dilecto filio suo.* Eph. 1. 6. O inventionem mirabilem innocenter sibi conciliandi ex alieno pretium!

5. Considera, unitâ in hunc modum actione, ulterius procedendum: *Pracellens esto.* Dilatandus est animus desiderio longè plus faciendi pro DEO, quàm sit illud modicum, quod facis. Si peccator aliquis ad ejus pedes compunctus adducitur, de-

sidera posse eundem in modum adducere universos. Si sudorem spargis, desiderata posse spargere etiam cruorem. Si quid molestiae toleras, etiam conculcari desiderata. *Longos fac funiculos tuos.* II. 54. 1. Nescis, quam bonus sit Dominus noster? aliter facit quam homines solent: voluntatem perinde ut opus remuneratur. Hinc est, quod ultimi operarii, qui horam undecimam venerunt ad vineam, aequalem primis mercedem acceperunt, quia, etsi tantum non laborarunt, laborare tamen desiderabant, & idcirco ut primi summo manè suis instructi ligonibus in foro publico comparuerunt, praestolantes, qui conduceret. Itaque cum restibi sit cum Domino tam bono, noli quasi vile conchylium in resti sua, concludi angustijs ejus simplicis actionis, quam exerces, sed affectu dilata. *Dilata locum tentorii tui.* II. 54. 2. Tanto enim erit capacior meriti. Nisi plus merearis, quam juxta proportionem operis, quod facis parum admodum mereberis. Oportet simul desiderijs juvari: sicut enim ista nihil profunt, quando interim opera omittis: ita his adjuncta plurimum conducunt. *Eandem habentes remunerationem*, quasi eadem facerent opera, quae ego facio, *Dilatamini & vos.* Ita Apostolus suis Corinthijs dicebat. 2. Cor. 6. 13.

6. Considera etiam dilatata sic actione nondum esse acquiescendum, sed ulterius promovendum gradum. *Pracellens esto.* Hoc fiet, si DEO commendes hanc ipsam actionem, ut ad

exitum perducatur absque dolo vanitatis, aut impatientiae, inconsiderationis, aut tardij. Quis exultat tantopere inimicus semper cum insidiando omni bono, quod? Unde debes in rebus omnibus Deum implorare auxilium. Id, quanto studio fuit commendatum antiquis Ereni cultoribus: semper cum ferre lingua verba illa: *DEUS adiutorium meum intende.* Neque illi unquam te fore molestum tantum miliari recursu: imò non poterant majorem creare gustum. An te illum esse amantem, & ardenti affectu tibi copulari? Est autem proprium fictim amantis, velle habere partem in omni opere amati, omnibus se aequoscere, in omnia ingerere, & eum gloria non aliter ac propria tractant suscipere. Itaque si gustum dare tantopere amanti, omnia, quae in ipsum exonerat. Dic, ut pro eorum gerat curam, te enim nihil posse nisi plenum defectibus. *Domine ad adjuvandum me festina.* *Domine ad adjuvandum me respice.* *Adjuvame nullum aliud auxilium habentem te Domine.*

7. Considera, si in omnibus operibus tuis haec quatuor praestabis, dirigendo, uniendo, dilatando, commendando eo modo, quo diximus, illa te cum omni excellentia facturum: *Pracellens eris:* quia plures actus, quam quatuor, non videntur posse aequaliter convenire in quacunque actione, omnibus. An omnes isti in omnibus conveniant, eas perquirendo, quae

te spectant, cognoscere licebit. Verum est initio videri posse difficile hos actus crebro exercere. Aliter senties, si observes non tam intellectus quam cordis hoc opus esse. Istud est, quod desiderat Dominus: *Quis est iste, qui applicet cor suum, ut appropinquet mihi?* Jer. 20. Non ait, *qui applicet intellectum, sed qui applicet cor.* Quod si forte nondum satis est animi, præterea fac in hunc modum. Manè confurgens actus istos generatim efforma

complectendo, quidquid eo die facturus es. Interdium deinde per intervallo hos renova, sed magis sigillatim, cum certa opera, ea scilicet, quæ plus momenti habent, sunt peragenda. Et sic, quoad potes, *in operibus tuis præcellens esto*, ea faciendo exterius cum accuratone, interius cum eminentiâ charitatis, quæ superet vulgarem, hoc enim est *præcellere*, & supra turbam assurgere.

XXVIII.

Sedebit populus meus in pulchritudine pacis, & in tabernaculis fiducia, in requie opulentâ. Isa. 32. 18.

2. Considera istum beatum populum, de quo disseritur hoc loco, non posse quendam esse populum, qualis est imperfectorum, sed valde spiritualem, valde sanctum, *populum peculiarem*, quia ponitur, opus illi non esse, stare toto die in arenâ laboriosi certaminis, dum mox adjungitur: *Sedebit populus meus &c.* Sed qui sunt isti, quibus ea fors contingit? pauci protecti. Sunt illi soli, qui suis cupiditatibus dominantur. Ceteri nequeunt sedere, sed necesse est eos semper stare in armis. Proinde ut intelligas raram felicitatem illius, qui cum diu animosè certaverit, denique hoc sui dominium consequitur, vide, qualis illa futura sit sessio: *Sedebit in pulchritudine pacis, in tabernaculis fiducia, & in requie opulentâ.*

2. Considera, qui suis edomandis affectibus satis viriliter advigilavit,

sessurum per reliquum vitæ suæ spatium ut plurimum *in pulchritudine pacis*, quia Pax aliud non est, ut ait S. Augustinus, quam *tranquillitas ordinis*, unde etiam vides perturbationem ordinis esse destructionem pacis. Jam verò, quam bellus est ordo, quo fruatur Justus antea descriptus. Est ordinatus cum proximo, quia statim cedit voluntati alienæ, non invidet, non presumit, non litigat, non persequitur, non ambit, & potest in pace vivere etiam cum his, qui bellum amant: *Cum his, qui oderunt pacem, eram pacificus.* Is. 119. Est ordinatus in se ipso, quia appetitus subjicitur rationi, & sic fruatur pulcherrimâ pace conscientia: *Pax multa diligentibus legem tuam.* Nec experitur curas sollicitas, imò furias volantatis inordinatæ. Est ordinatus cum DEO, quia illi in omnibus semper subjicitur, & sic fruatur eo